

Solo para clarinete

Solo für Klarinette, Nico Hofmann, 1998

A mig camí entre un *thriller* i una història d'amor duta a l'extrem.

Nico Hofmann (1959) és director, guionista i productor. En els seus inicis a començaments dels anys vuitanta, va compaginar el treball com a periodista amb els estudis de cinematografia a Munic i com a director auxiliar de Dieter Dorn. Des de finals d'aquesta dècada, treballa escrivint guions com a director i com a productor de cinema i de televisió.

El salvavides de l'amor

Quan l'ésser humà camina desorientat, busca en l'amor la força que li doni seguretat en ell mateix i en la seva professió. Aquesta és la idea principal que desprèn *Solo für Klarinette*: la recerca d'amor, de seguretat i de sensualitat. Es tracta d'un *thriller* que penetra en el laberint de les emocions humanes, i això el du a superar els límits del gènere. Aparentment, es tracta d'un film sobre un crim,

però en el fons és una història d'amor duta als darrers extrems.

La pel·lícula va tenir una llarga gestació. El 1997, la productora Regina Ziegler va oferir a Hofmann l'oportunitat de filmar la història de la psicoanalista de Nova York, Elsa Levin. Abans, el 1991, havia comprat els drets de la novel·la i el 1996 havia encarregat a Susanne Schneider que escrivís el guió d'aquest *psicothriller*, que alhora pretén ser sensible i atractiu.

Hofmann opinava que: «Encara que la novel·la tenia alguns anys, la presentació de destins desfets per la inútil recerca d'amor, era sorprenentment actual per al nostre temps i condició». El relat inicial situava l'acció a Nova York, però per motius de producció es va ambientar a Berlín on va servir com a exterior el Sozialpalast a la Pallasstrasse, la luxosa urbanitza-

ció Herlitz-Siedlung a Falkenhöle o un carrer de Prenzlauer Berg.

Els protagonistes

Bernie Kominak és un veterà detectiu cansat de remenar crims foscos i casos estranys a la part menys glamurosa de Berlín. A més, acumula tot de conflictes personals que s'aniran destapant al mateix temps que la trama del *thriller*.

Bernie ha deixat de tenir fe en el treball i té una vida privada a punt del col·lapse: la dona no pot seguir aguantant la seva sacrificada i obsessiva feina, i el fill l'odia. La situació empitjora cada cop que s'enfronta a un nou cas; ara, ha aparegut un home assassinat amb els genitals mutilats i una ferida provocada pel cop d'un clarinet al cap. La investigació es desenvoluparà paral·lelament al seu desencament vital.

El contrapunt a la seva situació és Anna Weller (Corinna Harfouch), una dona atractiva i alhora la principal sospitosa de l'assassinat. Amb ella inicia una relació amorosa que l'allibera i l'emmanilla al mateix temps.

Els interiors van ser dissenyats per Thomas Freudenthal i són volgutament sensibles. En la pel·lícula, la fisicitat és molt directa: dominen els sentiments, les sensacions, els pensaments i la voluntat d'estimar, costi el que costi, dels dos protagonistes, Bernie Kominka i Anna Weller. Els dos protagonistes fan que observem, però també experimentem els mateixos alts i baixos emocionals que ells pateixen, cosa que genera la tensió i l'excitació d'un fort *psicotriller*: tot de contradiccions emocionals de les quals els personatges no poden ni volen escapar.

Götz George (1938) és un actor conegut a Alemanya amb una llarga trajectòria en el cinema i la televisió. Ja havia col·laborat amb Hofmann en el telefilm *Der Sandmann* i en algun capítol de la sèrie de televisió *Schulz und Schulz*. El 1995 va rebre el premi al millor actor al Festival de Venècia per la seva interpretació d'assassí de masses Haarman a *Der Totmacher* de Romauk Karmakar. El 1996 va treballar amb Helmut Dietl a *Rossini amb què* va ser premiat de nou com a millor actor. Per la seva banda, Corinna Harfouch és actriu de teatre i de cinema. Ambdós actors realitzen un treball compromès i intens.

Nico Hofmann ha obtingut nombrosos premis amb les seves pel·lícules. *Land der Vater, Land der Sohne*, que es va projectar a la Secció Oficial del Festival de Sant Sebastià, va aconseguir el Premi de la Crítica Internacional (Fipresci). Amb *Der Sandmann*, Hofmann es va convertir en un dels directors de *thrillers* més famosos d'Alemanya. Amb aquest film va obtenir diferents premis a Alemanya.

Fitxa tècnica

Equip tècnic

Director: Nico Hofmann
Guió: Susanne Schneider, basat en la novel·la d'Elsa Lewin
Producció: Regina Ziegler
Fotografia: Hans-Günther Bücking
Muntatge: Inge Behrens
So: Roland Winke
Vestuari: Gabriela Grimmelmann
Música: Nikolaus Glowna
País: Alemanya
Any: 1998
Durada: 93 minuts

Equip Artístic

Götz George: Bernhard Kominka
Corinna Harfouch: Anna Weller
Tim Bergmann: Freddie Bahlo
Barbara Auer: Lydia Kominka
Tobias Schenke: Theo Kominka
Christian Redl: Thomas Hecht
Katharina Thalbach: Louise Bethman
Barbara Rudnik: Johanna Steinmann
Dietmar Mues: Georg Steinmann
Walter Kreye: Simon Weller
Nikolaus Paryla: Frieder Haug

Filmografia

1998

Solo für Klarinette

1988

Land der Vater, Land der Sohne

1985

Der Polenweiher

1984

Der Krieg meines Vaters